LI Jornada Nacional del Moviment de cristians de Pobles i Comarques de Catalunya

La Selva del Camp. 7 de maig de 2023

Lectures: Fets 6,1-7; Sl 32; 1Pe 2,4-9; Lc 24,13-35

Estimat Poble Sant de Déu. Benvolgut Sr. Rector de La Selva. Mossens, president, membres de la permanent, de les coordinadores i de l'Assemblea del Moviment de cristians de Pobles i Comarques de Catalunya, Consiliaris. Autoritats. Benvolgudes i benvolguts.

Estem celebrant l'Eucaristia i estem donant gràcies per la Vida del Moviment, donant gràcies per aquesta cinquanta-unena Jornada Nacional i gràcies pels projectes, els treballs i les realitats dels diferents grups que, en tots els bisbats de Catalunya segueixen, i seguiu, maldant per incorporar, cada cop més profundament el missatge de la Bona Nova de Jesús a les vostres vides i al vostre entorn local o comarcal.

Ens trobem en temps pasqual, ja al cinquè diumenge, camí de la Pentecosta. Aquest és el temps en el qual la comunitat cristiana celebra, amb més èmfasi, la resurrecció del Senyor. Perquè, de fet, la resurrecció de Jesús és l'eix i el centre de totes les nostres celebracions, i més encara, la resurrecció de Jesús és el fonament de la nostra fe. Al cap i a la fi, les vostres trobades, els vostres objectius, el vostre treball és un camí de creixença cristiana, un camí d'apropament a Déu, a aquest Déu que es va fer ésser humà, nasqué com nosaltres, visqué com nosaltres i morí com tots els éssers humans. Així és com Déu tastà la nostra humanitat. Vet aquí que em sembla força encertat el lema de la Jornada Nacional d'aquest any: «Fer camí junts». Perquè, com dèieu a la convocatòria: «Si fem camí junts conscients que som fills de Déu i germans, què hi pot haver millor que, per un dia, deixar la distància i trobar-nos com més millor? Ens cal una experiència presencial, compartida, dialogada, celebrada a la llum de la Paraula, amb agraïment pel do i el goig de compartir aquest camí». Avui, ara, aquí, en aquesta Eucaristia, Jesús es farà present, de fet ja ens hi espera, i estarem fent una experiència pasqual.

I en aquest viure junts el camí, voldria fer unes referències als textos que hem escoltat a les lectures d'avui. La primera, la dels Fets dels apòstols ens relata el moment de la tria dels primers servidors de la comunitat i de com és d'excepcional la vida comunitària fixada per l'Esperit Sant, l'Esperit del Senyor. Crist havia desvetllat la gran esperança, passant del fracàs de la creu a la nova vida en la resurrecció. En certa manera, aquells elegits avui sou vosaltres, som tots nosaltres. I ens podem preguntar: Tenim com a moviment cristià els sentiments que s'escauen a elegits de Déu? Pere ens ha resumit a la segona lectura una resposta: «Vosaltres, com a pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual».

I l'evangeli ha reiterat la importància i la centralitat de Jesús, el Senyor, en les nostres vides i en la vida del moviment. Nosaltres, com a deixebles seus, hem de saber que Ell és al mig. «Tant de temps que estic amb vosaltres i encara no em coneixeu?» Si posem Jesús al centre de la nostra vida com a cristians compromesos amb el nostre entorn i amb la nostra gent, reconeixerem Jesús i estarem vivint com a autèntics seguidors de l'Evangeli, és a dir, de la Bona Nova de Jesús. Al cap i a la fi, això és el que proposa el moviment: Que a persona de Jesús impregni les vides i ajudi a donar resposta evangèlica avui. Resposta evangèlica avui. Vet aquí. Aquest mateix matí, aquí en aquesta església hem confirmat a una colla de nois i noies. Els hi he dit que potser no acabaven d'entendre la profunditat del sagrament i que no és fàcil viure en cristià avui. I ara us ho dic a vosaltres, i m'ho dic a mi mateix, no és fàcil ser cristià

avui. Ni ells a l'institut, ni, a vegades en les nostres pròpies famílies, ni amb les amistats, ni a la feina, ni al poble... Però tot ho superem posant Jesús al centre i estant convençudes i convençuts que Ell està en el Pare i el Pare en Ell i que, per Jesús tenim l'accés al Pare.

Estimades i estimats. Vosaltres heu triat de compartir, testimoniar i escampar la fe des del vostre medi, humanitzant els pobles i el territori, compartint la vida i el vostre creixement espiritual, sense deixar de banda ningú. Sou pedres vives de l'Església. Què bé ens ho ha dit Pere a la segona lectura! Pedres vives, Poble de Déu, enviats del Crist, missatgers de l'Esperit. Tots formant un sol cos, una sola Església. Us ho deia abans de dinar a la taula rodona: Les persones cristianes ens hem acompanyat mútuament perquè la vida de l'Església és comunitària. Ens apleguem per interessos comuns, per procedència, per edats o per objectius, però, en definitiva, l'acompanyament en la vida i en la fe, ha estat fixat en el substrat de les iniciatives d'Església i, encara més, en les iniciatives dels fidels, del poble, del laïcat que es compromet. Com vosaltres. Al cap i a la fi, avui, maldem tots per saber llegir els grans reptes de la vida en comunitat, de les comunitats de creients i dels moviments cristians. La base està en el fet de sentir-se poble, Poble de Déu.

Continuem ara la nostra celebració. Encomanem la nostra feina al patronatge de la Mare de Déu, que aquí a la Selva es venera sota l'advocació de Paret Delgada.